

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבותינו הקדושים לבית
• פרמישלאן • נדבורנא • קרעטשניף •
ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת אמור תשפ"ה

ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו (כא, א)

ולהלן בפרשה קדושים יהיו לאלוקיהם וגו' כי קדוש אני ה' מקדישכם, ברם כן הדרך העולה אל הקדושה, כדת"ר (יומא לט) והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה, וז"ש לנפש לא יטמא בעמיו כי ישמור האדם עצמו שלא יטמא ולא ילכלך נפשו הטהורה ח"ו, וכמ"ש פלס מעגל רגליך וכל דרכיו יכוננו וע"י שמירת הנפש מהדברים המונעים השראת הקדושה עליו יזכה שיקדשו אותו מלמעלה ויושפע עליו קדושה עליונה ממקור קדושה עילאה כנאמר להלן אני ה' מקדישכם.

(תורת חיים ואמונה – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף)

אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא

בעמיו (כא, א)

ועמדו המפרשים על כפל הלשון אמור ואמרת. וי"ל דהנה הכהנים ירמוזו על עובדי ה' המורים דרך ה' להעם לדעת את המעשה אשר יעשו ומעוררים לבבות בני ישראל לאביהם שבשמים אשר לזה יוצרכו סייעתא מלעילא ברדתם אל העם השקועים בהבלי עוה"ז ובתענוגיו אשר טמא יקרא להם ובעת עסקם יוצרכו נטירותא יתירא לבל יתדבקו בהם ובתחלואותם, ולזה אמר הכ' אמור אל הכהנים וגו', שהם יתעסקו בעבודתם עבודת הקודש עם בני ישראל, ואל יחושו על נפשותם, כי הבטיחם הכתוב לנפש לא יטמא בעמיו, וה' יהיה בעזרם לבל יזקו בנפשם ולא יטמאו אלא אדרבה ישפיע מקדושתו על אחרים ויכנסו דבריו בלבבות בני ישראל לעבודתו יתברך.

(שפתי ראם – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' אשר מרדכי ראזענבוים זצוק"ל מקליוולאנד – סטראזיניץ)

דבר אל אהרן לאמור איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום

לא יקרב להקריב לחם אלקיו (כא, יז)

הנה נודע אשר האכילה בסעודת שבת היא כמו הקרבת קרבנות (ספר הקנה, ד"ה סוד שלוש סעודות בשבת), וא"כ צריך להבין מדוע לא נאסר לבעל מום לאכול סעודת שבת כמו שנאסר לו להקריב קרבן. כי הגם שאכילת קרבנות מותרת לבעל מום (לקמן פס' כ"ב) אך סעודת שבת היא כהקרבת הקרבן. והנראה

לומר בעזה"י ע"פ מה דאיתא בספרים (חכמת שלמה להגר"ש קלוגער, שו"ע או"ח סי' פ"ה, ב', בשם המקובלים) אשר תפילין דרש"י אסורין בהיסח הדעת יותר מתפילין דרבינו תם, לפי שמדריגת תפילין דר"ת גבוהה מאד למעלה עד אשר לא יוכל איש לפגום בהם בהיסח הדעת, ע"כ. ועפי"ז י"ל אשר ממדריגת סעודת שבת ביחס להקרבת הקרבנות שבמקדש, היא כיחס תפילין דר"ת לגבי תפילין דרש"י, ולכן אין בעלי מומין פוסלין בה, כמו שהיסח הדעת אינו פוגם במדריגת תפילין דר"ת, והבן. (דבר חיים – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' חיים מרדכי רוזנבוים זצוק"ל מנדבורנא)

ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לד' (כב, טו)

ידוע דמצות התורה הם נצחיים. ויש לפרש דקאי נמי על לימוד התורה וקיום המצוות של בני ישראל, שהם "קדשי בני ישראל" אשר הם מרימים להשי"ת, ורמזו לנו הכתוב, שצריך זהירות יתירה, שאם כבר זוכים לעסוק בדברי קודש, שלא יחללו אותם ח"ו, רק יעשו בשלימות כראוי. כי היצה"ר מנסה בכל כוחו להיות שותף ולקחת חלק בכל עניני הקדושה, הן בלימוד התורה והן בעסק התפלה וקיום המצוות, כדי שיהיה לסט"א יניקה מן הקדושה. ועלינו מוטל להשתדל בכל כוחנו, שהתפלה תהיה בשלימות והתורה תהיה בשלימות, בלי שום תערובת פסול. וביותר צריך זהירות בענין התפלה, שהרי תפלות כנגד תמידין תקנום (ברכות כו:), והיות והתפלה היא במקום קרבן, המחשבה מפגלת בה ח"ו. וצריך לבקש על זה רחמים שנוכה לבא למעלה זו שתהיה תפלתנו זכה ונקיה לפני אדון כל.

(נחל יצחק – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' יצחק אייזיק רוזנבוים זצוק"ל מזוטשקא)

וענף עץ אבות (כג, מ)

שמעתי מפי הרב החסיד ר' אברהם איש טבריה ז"ל שבכל ארץ ישראל לא שכח הדסים כי אם סביב צפת ת"ו, ואמר על זה הרב הקדוש ר' מאיר'ל מפרמישלאן רמז מן התורה, וענף עץ אבות' סופי תיבות צפת. (בשולי הגליון הוסיף) ועי' בספה"ק מאמר מרדכי שהרה"ק הר"ר מרדכי מנאדבורנא זי"ע היה מחשיב הדסים מצפת עיה"ק מטעם הנ"ל עיי"ש.

(דברי מאיר השלם – לרבינו הרב הקדוש הרבי רבי מאיר זצוק"ל מפרמישלאן)

סיפורים ועובדות מרבתינו הקדושים זי"ע ועכי"א

הרה"ק משינאווע זי"ע אמר בשם הרה"ק ר' מאיר מפרימישלאן, כי מי שהוא בחוץ לארץ שאי אפשר לו להיות ל"ג בעומר במירוץ, על כל פנים יהיה בזידיטשוב בי"א תמוז ביומא דהילולא של הרה"ק בעל עטרת צבי זי"ע וירגיש טעם מעין זה עכד"ק.

(דברי מאיר השלם)

שנה אחת היה רבינו [הרה"ק הרבי רבי מרדכי'לע מנדבורנא זצוק"ל] ביום ל"ג בעומר בסיגוט, והלך להתפלל בבית הכנסת של העיר, וקודם תפילת מעריב הדליק ק"ס נרות גדולים לבנים מחלב, ולמחרת בשחרית הדליק עוד ק"ס נרות, וקודם מנחה הדליק שוב עוד ק"ס נרות.

(איש יהודי)

תלמיד חכם אחד היה חשוך בנים ל"ע שנים רבות, ודרש בכל מיני סגולות, ביקר אצל הרבה רופאים אך ללא הועיל ובא אל רבינו בכדי לבקש ברכה. ויהי כאשר נכנס אל רבינו [הרה"ק הרבי רבי מרדכי'לע מנדבורנא זצוק"ל] עוד לפני שפתח את פיו אמר לו רבינו לך אכול בשמחה את לחמך, עוד יהיו לך הרבה בנים, ואכן מיד אחר כך נפקדה אשתו, וכעבור שנה נולד להם בן וגם נולדו להם בנים נוספים כברכת רבינו.

(אורות מרדכי)

עד יומו האחרון ראה ראינו פלאות נשגבות אצל כ"ק מרן רבינו זי"ע, [הרה"ק רבי צבי הירש מקרעטשניף זצוק"ל] היה לו כאבים

נוראים על רגליו עד כדי כך שלא היה באפשרותו לילך על רגליו אבל כשבא זמן התפלה רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אבינו שבשמים, וכמו כן אצל השולחן אשר לפני השם שנמשך שעות על שעות רקד בככל כוחו. זכרוני פעם בעש"ק בניו יארק שהלכו עמו אצל רופא גדול במנהעטון, והלה אמר שמצב הרגליים אינם בכי טוב לגמרי וצריך במאוד לפרוש און לייגן די פיס אין דער היינעק, ורבינו שתק כל הזמן ולא אמר מאומה והיה מן הנראה שקיבל הדברים בסבר פנים יפות והסכים על זאת, ואותו ליל שב"ק ניהל השולחן כראוי וכרגיל, ואחר כמה שעות של ריקודה והיה כבר כמעט שעות אשמורת הבוקר ואנו כבר היינו עייפים ורבינו האט נישט נאך געלאזט ורקד בהתלהבות גדול כדרכו בקודש, ואחר השלחן שאלו אותו מה יהיה עם ציווי והוראת הרופא, אז ענה 'דער דאקטאר שפירט נישט א טעם אין שבת ע"כ געבט ער אזעלכע הוראות, וואלט ער געשפירט א טעם אין שבת וואלט ער פארשטאנען אז מ'קען נישט זאגן פאר א איד טאנץ נישט שבת קודש'.

(קונטרס צהר העבודה)

פעם עמד הרה"ק מוהר"מ מקרעטשניף זצלה"ה בחצרות קדשו, ומסביביו עמדו כמה אנשים ממקורביו, ופתאום קפץ תרנגול על גג המקוה וקרא ושנה ושילש, פנה הרה"ק מוהר"מ אליהם ואמר להם בזה"ל, היודעים אתם מה התרנגול קורא, מכריז הוא שיבוא מגיפה ר"ל על עופות, ורק חלפו כמה ימים

ראו כולם שאכן פשטה מגיפה על עופות ר"ל, ונשתוממו לראות האיך שהבין הרה"ק מוהר"מ ברוח קדשו שיחת התרנגול.

(רזא דעובדא)

המנהג היה ליתן לכהן שהיה בפדיון הבן, חוץ ממטבעות הכסף המיוחדות לפדיון, גם איזה סכום מעות לכל כהן שהיה שם. פעם אחת בעת פדיון הבן התייצב איש לפני רבינו [הרה"ק הרבי רבי מרדכי'לע מנדבורנא זצוק"ל] ואמר שהוא כהן, שאל אותו רבינו על עיסוקו, ענה שהוא בעל עגלה. שאל אותו רבינו כמה גלגלים יש לעגלה, ענה היהודי כמובן ארבע גלגלים, הוסיף רבינו ושאל אותו האם אפשר לנסוע עם עגלה שנפלה אחת מגלגליה, ענה לו היהודי בוודאי שלא, אמר לו רבינו, אם כן איך אתה מתהלך כשיש לך רק שלשה ציציות, בדק האיש בבגדיו ומצא שאכן חסר לו אחת מארבע כנפות. ויהי לפלא.

(אורות מרדכי)

בענין קדיש אמר פעם הרה"ק מוהר"מ מקרעטשניף זצלה"ה, לולי היה העולם יודעים גודל הטובה ונחת רוח שיש לה לנשמה אם אומרים את הקדיש יתום אחר אל תירא מפחד פתאום, ולא אחר עלינו לשבח, היו כל העולם כולו קופצים ואומרים את הקדיש רק אחר אל תירא מפחד וכו'.

(רזא דעובדא)

הגליון נתרם לע"נ התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

